

Dosarul nr. 2ra-1532/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.L.Lavric)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N.Budăi, V.Cotorobai, M.Anton)

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Galina Stratulat
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nadejda Vrabie și avocatul acesteia Sergiu Barbăneagră,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nedejda Vrabie împotriva Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” cu privire la constatarea evacuării fără acordarea altui spațiu locativ, recunoșterea dreptului la locuința de serviciu, obligarea încheierii contractului de locațiune,

împotriva deciziei din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 27 mai 2019, Vrabie Nadejda a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” prin care a solicitat a constata evacuarea sa din locuința de serviciu odaia nr.XXXX, fără acordarea altui spațiu locativ; a recunoaște dreptul reclamantei la locuința de serviciu pe termen nedeterminat în legătură cu atingerea vârstei de pensionare din 15 iunie 2014; obligarea Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” să-i acorde locuință de serviciu, cu încheierea contractului de locațiune, luarea la evidență și perfectarea vizei de domiciliu, conform adresei noi.

În motivarea acțiunii s-a indicat că a activat la USMF „Nicolae Testemițanu” în perioada 26 septembrie 1984 – 30 noiembrie 2017.

În perioada de activitate la 29 martie 1994 i-a fost eliberat bonul de cazare nr.F-93149 pentru odaia nr.XXXXX, în care a locuit, deținând-o în folosință din 15 iulie 1993.

A menționat că a fost ilegal privată de folosință bunului imobil indicat, fiind evacuată din odaie la 30 mai 2017, deoarece nu deținea bon de repartitie și contract de locațiune. Bunurile i-au fost ridicate și depozitate în alt loc, fără acordul său, fiind indusă în eroare prin faptul acordării temporare a unui alt spațiu

locativ, or, odaia nr.XXXXX din căminul nr.XXXXX i-a fost propusă și dnei Cernova Tamara, care locuiește în această odaie, fapt confirmat prin declarația dnei Cernova Tamara și bonul de cazare din 30.04.2017.

De asemenea, a indică că la 16 octombrie 2017 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de evidență a persoanelor care necesită acordarea spațiului locativ în cămine și modul de folosire și administrare a căminelor, se interzice evacuarea pensionarilor din locuințe, chiar dacă raporturile de muncă au încetat.

Odată cu intrarea în vigoare a Legii nr.75 administrația USMF „N. Testemițanu,, era obligată să încheie contract de locațiune în temeiul bonului de cazare nr.F-93149, cu atât mai mult că din anul 2014 reclamanta a atins vârsta de pensionare.

Prin hotărârea din 16 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Vrabie Nadejda, reprezentată de avocatul Barbăneagră Sergiu, s-a casat hotărârea din 16 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o încheiere prin care, procesul civil, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vrabie Nadejda împotriva Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” cu privire la constatarea evacuării fără acordarea altui spațiu locativ, recunoașterea dreptului la locuință de serviciu, obligarea încheierii contractului de locațiune s-a încetat. S-a menționat că nu se admite o nouă adresare în judecată cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, anterior prin hotărârea din 12 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea a fost respinsă. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 9 octombrie 2018 a fost respins apelul declarat de Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 12 iunie 2018. La 30 noiembrie 2018, Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 octombrie 2018, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii. Prin încheierea Colegiului comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 24 aprilie 2019 a fost declarat inadmisibil recursul declarat de Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră.

Instanța de apel a relatat că cererea de chemare în judecată depusă la data de 27 mai 2019, de către Vrabie Nadejda către Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” conține cerințe identice celor judecate anterior, și anume: - a constata evacuarea sa din locuința de serviciu odaia nr.XXXXX, fără acordarea altui spațiu locativ; - a recunoaște dreptul reclamantei la locuința de serviciu pe termen nedeterminat în legătură cu atingerea vârstei de pensionare din 15.06.2014; - obligarea Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” să-i acorde locuință de serviciu, cu încheierea contractului de locațiune, luarea la evidență și perfectarea vizei de domiciliu, conform adresei noi.

În condițiile în care cerințele reclamantei Vrabie Nadejda formulate împotriva Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” conține cerințe identice celor judecate anterior, instanța de apel a dispus încetarea procesului civil inițiat ulterior judecării acțiunii din data de 03 octombrie 2017, care s-a finalizat cu hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 12 iunie 2018, potrivit căreia acțiunea a fost respinsă.

La 13 august 2021 Nadejda Vrabie și avocatul acesteia Sergiu Barbăneagră au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 10 iunie 2021, solicitând casarea deciziei recurate cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului recurenta Nadejda Vrabie a invocat că în cadrul ședinței instanței de fond, a probat și explicat instanței că prezentul litigiu are ca obiect altă normă legală, sunt înaintate alte pretenții care nu au fost examinate anterior. Instanța de fond prin încheiere a respins cererea înaintată de partea intimată, iar încheierea dată nu a fost contestată de către partea intimată. Faptul că instanța de apel a încetat procesul a îngrădit recurentei dreptul de acces la justiție și la un proces echitabil garantat de art.6 CEDO.

S-a relatat în cererea de recurs că Nadejda Vrabie dispune de bonul de cazare nr.F-93149 pentru camera nr.15 din căminul nr.4 din 29.03.1994. Acest bon a fost eliberat în temeiul contractului de locațiune, iar bunul este transmis în folosință din 15.07.1993 pe o perioadă nedeterminată.

Mai mult decât atât, recurenta a atins vârsta de pensionare, iar în acest sens Universitatea de Medicină nu era în drept să o evacueze conform art.22, 41 al Legii Nr.75 din 30.04.2015 cu privire la locuințe, iar activitatea de muncă s-a finisat cu statutul de pensionar în anul 2014. La fel, Nadejda Vrabie nu dispune de alt spațiu locativ și a locuit permanent în această odaie pe parcursul activității sale.

La 26 octombrie 2021 Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră a depus supliment la cererea de recurs invocând că Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” se eschivează de a prezenta careva acte, invocând motive similare fie a expirat termenul de păstrare, fie nu se regăsesc actele solicitate de recurentă.

Prin urmare, consideră Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră că evacuarea a avut loc fără acordarea spațiului locativ, contrar normelor prevăzute de art.22 al Legii nr.75 din 30.04.2015 cu privire la locuințe.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 10 iunie 2021 și expediat participanților la proces la 26 iulie 2021 (f.d.13).

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 13 august 2021, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 14 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 22 septembrie 2021 Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” a depus referință și a solicitat respingerea recursului depus de Nadejda Vrabie ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a

recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Nadejda Vrabie și avocatul acesteia Sergiu Barbăneagră.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Nadejda Vrabie și avocatul acesteia Sergiu Barbăneagră se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru